

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **Y. S.**, zastoupeného opatrovnící paní L. V., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, adresa pro doručování: Havlíčkovo nábř. 34, Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2004, čj. OAM-2177/VL-10-03-2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 137/2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2004, čj. 59 Az 137/2004 - 17,

t a k t o:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 24. 1. 2005 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 7. 12. 2004, čj. 59 Az 137/2004 - 17. Tímto rozsudkem soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2004, čj. OAM-2177/VL-10-03-2004, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, byl mu dne 2. 2. 2005 Krajským soudem v Ostravě zaslán na adresu uvedenou v kasační stížnosti – Ž. 216, P. 4 – Z. – formulář prohlášení o příjmech a majetkových poměrech; zásilka se však vrátila zpět s tím, že nebyla v odběrní lhůtě vyzvednuta. Krajský soud poté učinil dotaz na cizineckou policii ohledně prověření pobytu stěžovatele na výše uvedené adrese. Přípisem ze dne 30. 3. 2005 bylo Oblastním ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie Praha soudu sděleno, že šetření prokázalo, že žalobci bylo na ubytovně na výše uvedené adrese vystaveno potvrzení o ubytování, avšak podle informací poskytnutých ke dni 23. 3. 2005 tam fakticky nikdy nebyl ubytován. Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že stěžovatel je neznámého pobytu, a proto mu usnesením ze dne 31. 3. 2005, čj. 59 Az 137/2004 - 35, podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. ustanovil opatrovnící paní L. V., pracovnící Krajského soudu v Ostravě. Usnesení

nabylo právní moci dne 21. 4. 2005. Soud poté usnesením ze dne 10. 6. 2005, čj. 59 Az 137/2004 - 38, rozhodl o neustanovení zástupce žalobci pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 8. 2004, čj. 59 Az 137/2004 - 42, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a aby kasační stížnost doplnil; obě usnesení byla doručena opatrovnici žalobce. V soudním spise je založen výpis z internetové databáze žalovaného ze dne 16. 8. 2005, podle něhož je poslední adresou, na níž měl být stěžovatele ubytován, adresa Ž. 216, P. 4 – Z., tedy adresa, na níž se podle sdělení cizinecké policie stěžovatel nikdy fakticky nevyskytoval. P. s. S. stěžovatel podle databáze žalovaného opustil dne 12. 5. 2005.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005 soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé; tato skutečnost přetrvává již od února roku 2005 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z internetové databáze žalovaného. Bylo tedy konstatováno, že stěžovatel je neznámého pobytu, a k ochraně jeho práv mu byla krajským soudem ustanovena opatrovnice. Rozhodnutí ve věci samé brání v souzené věci skutečnost, že bez stěžovatelovy součinnosti není možné odstranit nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Bez toho, že by byl stěžovatel zastoupen advokátem, nelze o kasační stížnosti meritorně rozhodnout, navíc podaná kasační stížnost není bez doplnění způsobilá věcného přezkumu. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005 usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

